

Forsættende
Vedhæftet

Hvad Der Sovren saae i København. Revnevisse,

udført i Concert du Boulevard og flere Københavnske
Varieteeter.

Og: Maria, græd ej met for mig.
Eftertenk forbydes.

København.

Forlagshandelen, Bingsgadestræde Nr. 18.
Trykt hos Bernh. Wenzel.

Odense
Universitetsbibliotek
Skr. 528

1893

Nel. Komme hoo, som komme kan.

Hør er dog et følt Raas;

Mådig mine Dage

Har jeg set et saadant Æja,

Silledød og Blage.

Alle render som besat,

Om paa Gaben Dag og Nat,

Saadan bitte Knose

Mender efter Tæse.

Gørst jeg shulde se mig om

Rundt omkring i Staben;

Men hvor Pøller jeg saa kom

Var der Sjov i Gaben;

Herrer klæbt paa Noden gaan,

Tojet ligner Dynevaar.

Damerne de praler

Med forlorne Haler.

I Tivoli kom jeg ind,

Den Musit jeg libet;

"En" saar om sig med en Wind

Men's de Andre gniber.

Paa "Rutsbanen" løpte jeg,

"Jes"! jeg vrælede og streg:

Jeg vil nær, for Glæstet

Paa mig blev som tøstet.

Paa Thorvaldiens Museum saa'

Jeg l'gu dog det Meste,

"Vøsterne" jeg gloede paa,

Nøgne van de Fleste;

Damer gif der rundtomkring,

Men be saae vist Ingenting,

Hør de luffed' Øyne,

Naar be saae be "Nøgne".

I Holologist Have jeg

Ogaa om har træjet —

Tenk Dem blot "Østindisk" Røv

Spytted' mig i "Sjælet";

Avefattene sif sat

I min være høje Hat,

Og saa blev jeg gnaven,

Blev smidt ud af Haven.

Paa Grebs'berg er farlig Sjov,

Ulling der er tovlig;

Der af Bl'er gaar en Hov,

Som gør En helt "tovlig";

Jeg sit ogaa sat i En,

Silfe dog et "Damseben",

Da i Byen hun traf mig

Sprøjtefuld hun dræt mig.

C. P.

Maria, græd ej mer for mig.

Bog Klippen ved den nøgne Strand
Stod Maanen, Nattens Guddom op,
Og spredte Sølv paa Havets Rand
Og Lys paa ranke Træers Top.
Maria dog ej hvile nød,
Hun hød sin Angel drømte sig,
Da lyd og blidt en Stemme lød:
Maria, græd ej mer for mig!

Hun rejste sig med ønglet Sind,
Men sank forfærvet ned igen,
Med Dødens Bleghed paa sin Sind
Saae hun sin evig lære Ven:
Maria, føl min folde Barm,
Den banler ille mer for dig!
Jeg hviler nu i Dødens Arm;
Maria, græd ej mer for mig.

I Dage og i Nætter tre
Drev Stormen mig paa Øslen om,
Paa Elstovs Gud jeg stolede,
Men ingen, ingen Redning kom.
O! da jeg sank i Havet ned,
Mit ømme Hjerte slog for dig;
Forbi er Stormen, jeg har Fred,
Maria, græd ej mer for mig!

O, lære Pige, flans din Graab,
I hine Egne famles vi,
Hvor Elstov er for Dødens Graab,
Hvor Sorg og al Ulämpe fri.
Nu hanen goel og Slyggen foer,
Ej mere Angel viste sig;
Run hvissed sikt de tommie Orb:
Maria, græd ej mer for mig.
